

Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. birželio 1 d. pareiškimas ieškinyms Suomijos Respublikai

(Byla C-225/04)

(2004/C 190/15)

2004 m. birželio 1 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareiškimas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamas M. Huttunen ir K. Simonsson, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinyms Suomijos Respublikai.

Pareiškėjas Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad nepriimdama 2001 m. gruodžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/106/EB⁽¹⁾, iš dalies pakeičiančią Tarybos Direktyvą 95/21/EB dėl laivo saugumo, taršos prevencijos ir darbo bei gyvenimo sąlygų laivuose tarptautinių standartų taikymo laivams, atplaukiantiems į Bendrijos uostus ir plaukiojantiems valstybių narių jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse (uosto valstybės kontrolė), įgyvendinančių įstatymų ir kitų teisės aktų arba bet kuriuo atveju apie tai nepranešdama Komisijai Suomijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal šios Direktyvos 2 straipsnį;
- 2) priteisti iš Suomijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Terminas įgyvendinti direktyvą baigėsi 2003 m. liepos 22 d.

⁽¹⁾ OL L 19, 2001 1 22, p. 17.

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio, sezione I bis, 2004 m. balandžio 22 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą jo nagrinėjamoje byloje „La Cascina“ Coop.a.r.l. ir Zilch s.r.l. prieš Ministero della Difesa, Ministero dell’Economia e delle Finanze bei Pedus Service P. Dussmann ir kt.

(Byla C-226/04)

(2004/C 190/16)

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio, sezione I bis, 2004 m. balandžio 22 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. birželio 2 d., priimti prejudicinį sprendimą jo nagrinėjamoje byloje „La Cascina“ Coop.a.r.l. ir Zilch s.r.l. prieš Ministero della Difesa, Ministero dell’Economia e delle Finanze bei Pedus Service P. Dussmann ir kt.

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio, sezione I bis, prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar 1992 m. birželio 18 d. Direktyvos 92/50/EEB⁽¹⁾ 29 straipsnio pirmos pastraipos e ir f punktus reikia aiškinti taip, kad kai įstatymų leidėjui naudojant formuluotes „neįvykdė įsipareigojimų, susijusių su socialinio draudimo įnašų mokėjimu pagal valstybės, kurioje jis yra įsikūręs, arba perkančiosios organizacijos valstybės teises nuostatas“ ir „neįvykdė įsipareigojimų, susijusių su mokesčių mokėjimu pagal perkančiosios organizacijos šalies teises nuostatas“, turima omenyje tik vienintelė ir išimtinė aplinkybė, kad įmonė – iki paraiškos dalyvauti konkurse pateikimo termino pabaigos (arba, bet kuriuo atveju, iki sutarties sudarymo) – turėjo įvykdyti šiuos įsipareigojimus, atlikdama visą atitinkamą mokėjimą laiku?

- 2) Ar dėl to šias nuostatas įgyvendinanti Italijos nacionalinė nuostata [t. y. 1995 m. kovo 17 d. dekreto-įstatymo Nr. 157 12 straipsnio d ir e punktai] ta apimtimi, kuria, priešingai nei numato minėtos Bendrijos teisės normos, leidžiama pašalinti iš viešųjų pirkimų įmones, kurios „neįvykdo įsipareigojimų, susijusių su socialinio draudimo įnašų darbuotojų naudai, mokėjimu, numatytų Italijos ar valstybės, kurioje jos yra įsikūrusios, teisės aktuose“ arba „neįvykdo įsipareigojimų, susijusių su mokesčių ar rinkliavų mokėjimu, numatytų Italijos ar valstybės, kurioje jos yra įsikūrusios, teisės aktuose“, turi būti aiškinama darant nuorodą į šių įsipareigojimų iki minėto termino pabaigos (t. y. iki paraiškos dalyvauti konkurse pateikimo termino pabaigos arba iki, net numanomo, sutarties sudarymo momento) neįvykdymą neesant galimybei vėliau „ištaisyti trūkumus“?

- 3) Ar [tuo atveju, kai dėl 2 punkte išdėstytų aplinkybių nacionalinė nuostata būtų laikoma nesuderinama su Bendrijos nuostatos ratio ir tikslu] yra priimtina tai, kad įgyvendindamas įsipareigojimus, susijusius su nagrinėjamos Direktyvos, įtvirtinančios Bendrijos teisės nuostatas, perkėlimu, nacionalinis įstatymų leidėjas turi teisę numatyti galimybę leisti viešųjų pirkimų konkursuose dalyvauti įmonėms, kurios nors ir „neįvykdė įsipareigojimų“ iki termino, nustatyto dalyvavimui tokiuose konkursuose, pabaigos, tačiau įrodė, kad gali ištaisyti trūkumus (ir ėmėsi pozityvių veiksmų, siekdamas įgyvendinti šį tikslą), iki viešųjų pirkimų sutarties sudarymo?

- 4) Ar tuo atveju, jeigu 3 punkte išdėstytas aiškinimas būtų įmanomas – ir dėl to būtų įmanoma numatyti lankstesnes nuostatas palyginus su Bendrijos teisės aktų leidėjo naudojama formuluote, t. y. „įgyvendinti įsipareigojimus“, – tokia nuostata neprieštarautų pagrindiniams Bendrijos teisės principams, tokiems kaip visų Europos Sąjungos piliečių vienoda traktuotė – tik viešųjų pirkimų požiūriu – arba vienodų sąlygų visoms paraiškas dalyvauti tokiuose konkursuose pateikusioms įmonėms sudarymas?

⁽¹⁾ OL L 209, 1992 7 24, p. 1.